

O třech pyšných notách

Cesta not za poznáním

OSOBY:

Tatínek (zároveň hudební skladatel a kouzelník)

4 děti

Nota C

Nota E

Nota G

Ostatní hodne noty

Slepice

Kapitán

Kuchař

Námořníci

erna díra

Hvězdy

Sluníčko

(Počet hodných not, slepic, námořníků ıi hvězd je libovolný, vyjděte z počtu zaku ve třídě. Není nutne dodržovat pohlaví postav, kapitána klidne může hrát děvče, stejne jako slepici kluk. Pokud je zaku dostatek, je možné role rozdělit tak, že každý bude hrát jednu roli. Není to ale nutne, klidne je možné vycházet z principu, že každý zák bude hrát dvě nebo trı role. Převlékání je jednoduché, základové kalhoty a tričko zustavajı, prı změně postavy si zacek jednoduše přes to oblékne další tričko prıslusne barvy.)

(V zadní části scény stojí tabule, štafle jsou schovány za ní. Uprostřed scény stojí tatínek, který je zároveň vypravěčem a hudebním skladatelem. Toho může hrát pan učitel. Pokud vede soubor paní učitelka, rovněž bude hrát muže, tedy: sukni nechá doma a nasadí si knír :))

Tatínek:

(Podívá se na hodinky, zděšený výraz.)

Den utekl jako nic
to je vážně osm pryč?
Honem všichni, kluci, holky,
hybaj všichni do postýlky.

(Na scénu přicházejí čtyři děti, jsou v pyžamech. Přinášejí si s sebou peřiny a lehají si na zem jako do postýlek, zívají.)

Tak to má být, to jsem rád
a teď všichni rychle spát.

Dítě 1:

To se, táto, řekne lehce,
ale mně se ještě vůbec nechce.

Ostatní děti:

Mně taky ne! Mně taky ne!

Tatínek:

Ale co budeme dělat?

Dítě 2:

Nespavost je vážná nemoc,
potřebuju tvoji pomoc.

Dítě 3:

Bez tebe to nezvládneme
a už nikdy neusneme.

Tatínek:

(Z legrace ustaraně.)

Opravdu? Ale jak vám můžu pomoci?

Dítě 4:

Nespavost nás často trápí,
známe však lék, co ji zhatí.

Dítě 1:

Kapičky, co mají tuhle moc,
jmenují se...

Všechny děti:

Pohádka na dobrou noc!

Tatínek:

Tak dobře tedy!

A ať v ouškách dobře zní,
bude to pohádka hudební.
Jak bych jenom začal?
Už vím!

(Bere křídou a na tabuli namaluje čáru.)

Nakreslíme jednu linku,
další budou za chvíli.

(Tatínek kreslí další čtyři čáry.)

Když přidáme další čtyři,
co nám vznikne, netopýři?

Děti:

Notová osnova!

(Děti vytahují štafle a umístí je tak, aby byly šňůry spojující štafle a tabuli napnuté.)

Tatínek:

A právě na ní naše pohádka začíná.
Doslova!

Byl jednou jeden skladatel,
co notový sešit otevřel.

(Tatínek si nasazuje klobouk a motýlka, do ruky si bere taktovku.)

To jsem já!

(Ukloní se, děti tleskají.)

V tom sešitě byla prázdná osnova,
a tak se usmál a řekl zvesela:
Napíšu si kousek písničky!
K tomu ale potřebuju notičky!

Kdepak je jenom vzít?

(Na scénu přibíhají noty – hodné i ty zlobivé.)

Noty:

Tady jsme!

Tatínek (od teď již pan skladatel):

Výborně!

Ale pozor! Ještě než vás bude víc,
potřebujeme co? Houslový klíč!

Dítě 1:

Co to je?

Dítě 2:

To přece vědí i malá mimina,
houslovým klíčem každá píseň začíná!

Dítě 3:

A jak vypadá?

Dítě 4:

Takhle!

(Do osnovy na tabuli kreslí během říkanky houslový klíč.)

Od druhé linky točí se šneček,
hlavička, ocásek, kousne tě křeček.

Dítě:

Ne, tebe kousne!

Dítě:

Ne, tebe!

Skladatel:

Klid prosím, už se nebudeme hádat,
protože máme klíč, a tak začneme skládat.
Notičky mé zas a znovu,
šupem všechny na osnovu.

(Noty přicházejí před 5 natažených šňůr nebo za ně – to je také osnova, postaví se do řady.)

Nota C:

Já jsem nota C!

